

РЕШЕНИЕ

№ 38414

гр. София, 19.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 30.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разглежда дело номер **7796** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 26, ал. 12 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Ю. М. А., гражданин на У., родена на 29. 01. 1978 г., със съдебен адрес – С., [улица], чрез адв. В., срещу Отказ рег. № 5364р-13674 / 17. 06. 2025 г. на директора на Дирекция „Миграция“ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България.

В жалбата се излагат съображения, че оспорения акт е незаконосъобразен. Сочи, че е допусната техническа грешка в обявата за работа, която не е толкова съществена и не може да представлява основание за отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа в РБ. Счита, че при произнасяне по заявление за издаване на разрешението за продължително пребиваване и работа административният орган не може да откаже единствено на база отрицателно становище от Агенция по заетостта, а дължи излагане на самостоятелни, изрични мотиви относно изпълнението на изискванията на чл. 24и, ал. 1, ал.2, ал. 4 и ал. 6 от ЗЧРБ, като е длъжен да изясни всички релевантни за случая факти и обстоятелства, което в случая не е направено. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът - директорът на Дирекция „Миграция“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че работодателят „СБАЛ СВЕИ ЛАЗАР“ ООД е подал до директора на Дирекция „Миграция“ – МВР заявление рег. № П-6059 от 27.03.2025 г. за предоставяне на право

на продължително пребиваване на чужденец в Република България на основание чл. 24и от ЗЧРБ по отношение на Ю. М. А., гражданин на У..

Заявлението заедно с приложенията към него е изпратено за становище на Агенция по заетостта (АЗ) с писмо рег. № 536400-35297/ 12.04.2025 г.

При извършен преглед страна на АЗ е установено, че заявлението е подадено за длъжността „общ работник“, а приложените обосновки и обяви са за длъжност „Чистач/Хигиенист“.

Съставено е писмено становище от Агенция по заетостта с № СМ-10150 от 06.06.2025 г. до дирекция „Миграция“, в което се сочи, че приложените към заявлението документи не дават основание за предоставяне на достъп до пазара на труда с „Единно разрешение за пребиваване и работа“, защото длъжността, която е посочена (общ работник) не съответства на описаната в обосновката, обявата и длъжностната характеристика длъжност (чистач/ хигиенист“).

Посочено е, че горецитираните обстоятелства не позволяват предоставяне на положително становище за достъп до пазара на труда на Ю. М. А. във връзка с чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ.

С Отказ рег. № 53604р-13674 / 17. 06. 2025 г. на директора на Дирекция „Миграция“ на Ю. М. А. е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България. Актът е връчен на жалбоподателката на 14. 07. 2025 г.

С жалба вх. № 18827 / 21. 07. 2024 г., е оспорен горепосочения отказ по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспореният отказ, е издадена от компетентен орган – директора на дирекция „Миграция“, съобразно разпоредбата на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ. Обжалваният акт е в предвидената от закона писмена форма. Не се установиха и съществени нарушения на процедурата при издаването

При издаването на оспорения акт не е допуснато и нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 26, ал. 2, във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, които норми са посочени като правно основание за издаване на оспорения отказ, отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т.

На основание чл. 24и, ал. 1 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

В съответствие с горепосочената норма, за да получи чужденеца разрешение за пребиваване, същият следва да отговаря на условията за достъп до пазара на труда.

Именно заради това, в чл. 24и, ал. 12 от ЗЧРБ, е предвидено, че в срок до 15 дни от постъпването на преписката по ал. 11 Агенцията по заетостта изпраща по електронен път на дирекция "Миграция" писмено становище на изпълнителния директор на Агенцията по заетостта относно наличието или липсата на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда, като при нередовности в документите, както и при необходимост от предоставяне на допълнителни документи от заявителя, Агенцията по заетостта уведомява дирекция "Миграция" и този срок спира да тече до получаване на документите или до отстраняване на нередовностите. Дирекция "Миграция" уведомява по електронен път заявителя за необходимостта от предоставяне на

допълнителни документи или от отстраняване на нередовности и определя 7-дневен срок за това. В конкретния случай е изискано такова становище от Агенцията по заетостта, която с писмо № СМ-10150 / 06.06.2025 г., е изразила отрицателно становище относно допускането на М. А. Ю. до българския пазар на труда.

Съдът намира за неоснователни изложените в жалбата доводи, че при издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР не е обвързан от становището на Агенцията по заетостта.

В тази връзка следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 24и, ал. 14 от ЗЧРБ, която предвижда, че когато заявлението по ал. 4 е подадено от работодателя или упълномощено от него лице, дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на работодателя съобщение в тридневен срок от постъпването на положителни становища по ал. 12, в което се посочва, че за чужденеца са налице основания за предоставяне на достъп до пазара на труда. Съобщението се изпраща и до дирекция "К. отношения" при Министерството на външните работи.

По аргумент за противното, когато са налице отрицателни становища, безспорно липсва основание за предоставяне на право на продължително пребиваване.

Следва да се отбележи, че в чл. 15, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ изрично е предвидено, че достъп до пазара на труда с Единно разрешение за пребиваване и работа се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

В хода на проверката безспорно е установено, че предоставения трудов договор от 21.03.2025 г. (л. 47 и сл.) сключен между работодател „СБАЛ Свети Лазар“ ООД и работник/ служител М. А. Ю. е за длъжността „общ работник“ с код по НКПД 96220001. Същевременно представените обосновка (л. 41), обява (л. 43) и длъжностна характеристика (л. 49) касаят длъжността чистач/ хигиенист с код по НКПД 91120004. Тези разминавания са дали основание на Агенция по заетостта да даде отрицателно становище. В случая е без значение дали се касае за техническа грешка или не, а възраженията на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

Нов достъп до пазара на труда, чужденецът би имал след период от три месеца, съгласно изискването на чл. 5, ал. 2, т. 1 от ЗТМТМ, поради което не се и нарушава правото на труд на жалбоподателя.

Доколкото обаче безспорно е налице отрицателно становище на Агенцията по заетостта, жалбоподателят не отговаря на изискванията за достъп до пазара на труда и директорът на Дирекция „Миграция“, в съответствие със законовите норми правилно е отказал издаването на разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 24и от ЗЧРБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника направените разноски, под формата на юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено. Съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ се дължи възнаграждение към минимума предвид липсата на правна и фактическа сложност на делото или такова в размер на 200 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. М. А., гражданин на У., родена на 29. 01. 1978 г., срещу Отказ рег. № 5364р-13674 / 17. 06. 2025 г. на директора на Дирекция „Миграция“ за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България.

ОСЪЖДА Ю. М. А., гражданин на У., родена на 29. 01. 1978 г., да заплати на Дирекция „Миграция“, юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: